

საქმე დს-შ/9-15

21 აპრილი, 2016 წელი

ქ. თბილისი

მიღების ადგილი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატა

შემადგენლობა:

მაია ვაჩაძე (თავმჯდომარე),

მოსამართლეები: ნუგზარ სხირტლაძე (მომხსენებელი),

ვასილ როინიშვილი

სხდომის მდივანი - მ. გ.

საჩივრის ავტორი - ადვოკატი გ. ქ-ი

მოწინააღმდეგე მხარე - სსიპ საქართველოს ადვოკატთა ასოციაცია, წარმომადგენელი - თ. ხ-ი

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - სსიპ საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის 2015 წლის 12 ნოემბრის №083/14 გადაწყვეტილება

ა ლ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

სსიპ საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის 26.12.2014წ. გადაწყვეტილებით, ეთიკის კომისიის მესამე დისციპლინური კომისიის თავმჯდომარის, გ. ტ-ს განცხადების საფუძველზე, დისციპლინური დევნის აღძვრის საფუძვლიანობის შემოწმების შედეგად, ადვოკატ გ. ქ-ს მიმართ აღიძრა დისციპლინური დევნა, რასაც საფუძვლად დაედო შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

საჩივრის ავტორის განმარტებით, საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის მესამე დისციპლინური კოლეგია 7.07.2014წ. იხილავდა ადვოკატ გ. ქ-ს დისციპლინურ საქმეს. კოლეგიის სხდომაზე საჩივრის ავტორის, თ. ჩ-ს მხრიდან ადგილი ჰქონდა ადვოკატის მიმართ არაკორექტულ მიმართვას (მომჩივანმა დაწყევლა ადვოკატის შვილები), საპასუხოდ ადვოკატმა გ. ქ-მა შეაგინა თ. ჩ-ს.

საჩივრის ავტორის, დისციპლინური კომისიის თავმჯდომარის მოსაზრებით, აღნიშნული ქმედებით ადვოკატმა მომჩივანს მიაყენა შეურაცხყოფა. გ. ქ-მა აშკარად და მძიმე ფორმით დაარღვია პროფესიული ქცევის წესები, როდესაც სასამართლოს მსგავს ორგანოში მიმდინარე მისი პროფესიული საქმიანობის განხილვის პროცესში

გინებით შეურაცხყო ადვოკატის პროფესია და ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისია.

ადვოკატმა გ. ქ-მა 17.11.2014წ. ეთიკის კომისიაში წერილობითი ახსნა-განმარტება წარადგინა, რომლის თანახმად, მან გამოთქვა სინანული აღელვების ნიადაგზე წარმოთქმული ფრაზის გამო. ადვოკატის განმარტებით, მისი რეაქცია მოჰყვა თ. ჩ-ს მიერ თავისი შვილების მისამართით გამოთქმული სიტყვების გამეორებას, ვინაიდან პირველ შემთხვევაში ადვოკატმა თავი შეიკავა მისთვის პასუხის გაცემისაგან. 16.12.2014წ. საპროცესო კოლეგიის სხდომაზე ადვოკატმა დამატებით განმარტა, რომ თ. ჩ-ს მიერ მისი არასრულწლოვანი შვილების მისამართით გამოთქმულმა წყევლამ ადვოკატის მხრიდან, სამწუხაროდ, გამოიწვია მყისიერი რეაქცია ყოველგვარი დაფიქრებისა და განსჯის გარეშე.

საპროცესო კოლეგიის დასკვნით, ეთიკის კომისიის მიერ საქმეში არსებული ფაქტობრივი გარემოებების დადგენის შემთხვევაში, ადვოკატის მხრიდან შესაძლოა დარღვეულად ჩაითვალოს „ადვოკატთა შესახებ“ კანონის მე-5 მუხლის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტები და ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-9 მუხლის 1-ლი და მე-4 ნაწილები.

სსიპ საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის 12.11.15წ. გადაწყვეტილებით ადვოკატი გ. ქ-ი ცნობილ იქნა ბრალეულად „ადვოკატთა შესახებ“ კანონისა და „ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის“ დარღვევაში, რისთვისაც მას „ადვოკატთა შესახებ“ კანონის 34.1 მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, დაეკისრა დისციპლინური პასუხისმგებლობა და სახდელი - საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა 1 წლითა და 6 თვის ვადით.

სსიპ საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიამ დადგენილად მიიჩნია შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

ადვოკატი გ. ქ-ი არის საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის წევრი სისხლის სამართლის სპეციალიზაციით. მას ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის მიერ დაკისრებული ჰქონდა დისციპლინური სახდელი - გაფრთხილება, რომელიც კანონიერ ძალაში 28.01.2015წ. შევიდა. ეთიკის კომისიის 7.07.2014წ. სხდომის მიმდინარეობისას ადვოკატმა გ. ქ-მა საჩივრის ავტორს, თ. ჩ-ს მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა, კერძოდ, შეაგინა.

ეთიკის კომისიამ მიიჩნია, რომ ადვოკატ გ. ქ-ს მიერ დაირღვა „ადვოკატთა შესახებ“ კანონის მე-5 მუხლის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტები და „ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის“ მე-9 მუხლის 1-ლი და მე-4 ნაწილები.

ეთიკის კომისია მიუთითებს, რომ ადვოკატს, როგორც მართლმსაჯულებაში მონაწილე პირს, მოეთხოვება ქცევის მაღალი სტანდარტი. მისი ყველა მოქმედება უნდა შეესაბამებოდეს ეთიკის კოდექსით დადგენილ ადვოკატთა ქცევის მოთხოვნებს. შესაბამისად, ადვოკატი უნდა შეეცადოს, თავი აარიდოს იმგვარ ქმედებასა და გამონათქვამებს, რაც არ შეესატყვისება ადვოკატის მნიშვნელოვან როლს საზოგადოებაში და ხელს შეუშლის ამ პროფესიისადმი საზოგადოებრივი ნდობის მოპოვებას. ადვოკატი სარგებლობს საქართველოს კონსტიტუციით გარანტირებული გამოხატვის თავისუფლებით, თუმცა გამოხატვის თავისუფლება არ არის აბსოლუტური ხასიათის და თავად კონსტიტუცია განსაზღვრავს პირის მიერ ამ უფლებით სარგებლობის ფარგლებს.

ადვოკატი ვალდებულია პატივი სცეს არა მარტო სასამართლოში მოქმედ ქცევის წესებს, არამედ იგივე ვალდებულება აქვს საქმის განმხილველ სხვა ორგანოებში

მოქმედი ქვევის წესების მიმართაც. ეთიკის კომისიამ 3.03.2012წ. გადაწყვეტილებით განმარტა, რომ „ეთიკის კომისია წარმოადგენს კვაზი სასამართლოს, ახორციელებს სასამართლოს მსგავს ფუნქციას და ადვოკატს, როგორც სასამართლოში მოქმედი ქვევის წესების დაცვა ევალუა, იგივე ვალდებულება აქვს ეთიკის კომისიაში მიმდინარე დისციპლინური სამართალწარმოებისას. ადვოკატი ვალდებულია არ შელახოს დისციპლინური სამართალწარმოების მხარეთა უფლებები. ეთიკის კომისიას შესაძლებლად მიაჩნია, რომ ადვოკატს მოეთხოვოს დისციპლინური სამართალწარმოების მხარეებთან ურთიერთობის მაღალი და დახვეწილი სტანდარტი“.

ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ განხილვის კოლეგია დისციპლინური საქმის განხილვისას ადვოკატის მიერ განხორციელებულ არაეთიკურ ქმედებას მიიჩნევს ეთიკის კომისიაში ქვევის წესების დარღვევად და ეთიკის კომისიისადმი უპატივცემულობად, რაც არღვევს როგორც საჯარო წესრიგს, ისე პროფესიულ სტანდარტსა და ადვოკატის პროფესიისადმი ჯანსაღ დამოკიდებულებას.

ეთიკის კომისიამ დისციპლინური პასუხისმგებლობის ფორმის განსაზღვრისას მხედველობაში მიიღო ის გარემოება, რომ ადვოკატმა აღიარა ჩადენილი ქმედება და მოინანია, თუმცა გ. ქ-ი მისი ქმედების გამომწვევ მიზეზად უთითებს საჩივრის ავტორისა და ეთიკის კომისიის ბრალეულობას. ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ იმ შემთხვევაშიც კი, თუ მხარე განზრახ ეცდებოდა ადვოკატის პროვოცირებას, გ. ქ-ი აღჭურვილი უნდა ყოფილიყო თმენის ვალდებულებით.

ეთიკის კომისიის მიერ გადაწყვეტილების მიღებისას, კომისიის ორი წევრი - ნ. მ-ი და ნ. ვ-ი დარჩნენ განსხვავებულ აზრზე, რომელთა წერილობითი განსხვავებული აზრიც ერთვის მოცემულ დისციპლინურ საქმეს.

ადვოკატ გ. ქ-ს 12.11.15წ. გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის ასლი ჩაჰბარდა 19.11.2015წ., რაც კანონით დადგენილ ვადაში გაასაჩივრა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატაში. ადვოკატმა აღნიშნა, რომ გასაჩივრებული გადაწყვეტილება არის უკანონო და დაუსაბუთებელი, რის გამოც იგი ექვემდებარება გაუქმებას.

სადისციპლინო პალატის 18.03.2016წ. სხდომაზე ადვოკატმა გ.ქ-მა წარმოადგინა დაზუსტებული საჩივარი, სადაც აღნიშნა, რომ „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების მე-19 მუხლის თანახმად, ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილება შედგება შესავალი, აღწერილობითი, სამოტივაციო და სარეზოლუციო ნაწილებისგან. მოცემულ შემთხვევაში კი სახეზეა ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილება, რომელიც შედგენილია კანონის დარღვევით, მხოლოდ სარეზოლუციო ნაწილისაგან. საჩივრის ავტორის მითითებით, 5.03.2016წ. მას ჩაჰბარდა ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილების ახალი ვერსია დისციპლინური სახდელის დაკისრების თაობაზე, რომელიც უსამართლო და დაუსაბუთებელია, ვინაიდან გამოყენებულია სახდელის მკაცრი ზომა, ასევე დარღვეულია „ადვოკატთა შესახებ“ კანონის 35-ე მუხლის მე-5 პუნქტის იმპერატიული მოთხოვნა, რომლის თანახმად, ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილება უნდა იყოს დასაბუთებული და გამოცხადებიდან 5 დღის ვადაში უნდა ჩაჰბარდეს ადვოკატს პირადად, ხოლო მისი გამოუცხადებლობის შემთხვევაში, იმავე ვადაში უნდა გაეგზავნოს მას.

საჩივრის ავტორის აღნიშვნით, გასაჩივრებულ გადაწყვეტილებაში უდავოდ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებად მიჩნეულია, რომ მას ადვოკატთა ასოციაციის

ეთიკის კომისიის მიერ დაკისრებული აქვს დისციპლინური სახდელი - გაფრთხილება, რომელიც კანონიერ ძალაში შევიდა 2015 წლის 28 იანვარს. ეთიკის კომისიას აღნიშნული გარემოება სახდელის განსაზღვრისას მხედველობაში არ უნდა მიეღო, რადგან „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების 24-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადვოკატის გაფრთხილება გაქარწყლებულად ჩაითვლება პასუხისმგებლობის დაკისრებიდან 6 თვის გასვლის შემდეგ. ამავე დებულების 23-ე მუხლის თანახმად, დისციპლინური სახდელის გაქარწყლებამდე, ადვოკატის მიერ დისციპლინური გადაცდომის განმეორებით ჩადენა, როგორც წესი, გამოიწვევს უფრო მძიმე დისციპლინური სახდელის დაკისრებას, ვიდრე ადვოკატისთვის წინა დისციპლინური გადაცდომის გამო დაკისრებული დისციპლინური სახდელი იყო. დისციპლინური სახდელის გაქარწყლების შემდეგ, ადვოკატის მიერ განმეორებით ჩადენილი დისციპლინური გადაცდომისათვის დისციპლინური სახდელის დაკისრებისას მხედველობაში არ მიიღება გაქარწყლებული დისციპლინური სახდელი. შესაბამისად, არც 2014 წლის 7 ივლისის (ინციდენტის მომენტში) და არც 2015 წლის 12 ნოემბრის (გადაწყვეტილების მიღების მომენტში) მდგომარეობით, ადვოკატს არანაირი დისციპლინური სახდელი არ ჰქონია.

საჩივრის ავტორის მითითებით, იგი დღეის მდგომარეობით სხვადასხვა სისხლის სამართლის საქმეზე 16 პირის უფლებების დაცვას ახორციელებს, ამდენად, მისთვის საადვოკატო საქმიანობის 1 წლითა და 6 თვით ჩამორთმევით, არა მხოლოდ კარდინალურად შეიცვლება მისი ცხოვრება და საქმიანობის წესი, არამედ მიადგება უდიდესი მატერიალური ზიანი, ვინაიდან იძულებული გახდება საკუთარი მიზეზით გაწყვიტოს დადებული ხელშეკრულებები კლიენტებთან.

რაც შეეხება მომხდარ ინციდენტს, საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ თავად სხდომაზე მყოფმა კოლეგიის წევრებმა სათანადო რეაგირების გარეშე დატოვეს თ. ჩ-ს მიერ თავისი შვილების მისამართით წარმოთქმული უმძიმესი სიტყვები. აღნიშნული ფაქტით გათამამებულმა თ. ჩ-მ კვლავ გაიმეორა იგივე, რასაც მოჰყვა მისი ემოციური რეაქცია. ადვოკატის მითითებით, ამგვარი საქციელი მისაღები რომ არ არის, ამაზე არავინ დავობს, თუმცა შვილების უარყოფით კონტექსტში მოხსენიება არ არის ადვილი მოსასმენი. გ. ქ-მა საჩივარში მიუთითა ადვოკატთა ასოციაციის თავმჯდომარის, ზ. ხ-ს შემთხვევაზე, როცა მან საჯაროდ განაცხადა, რომ „თავისი არასრულწლოვანი შვილების ხსენებას არასასურველ კონტექსტში, არავის აპატიებს“. ამდენად, თუ ეთიკის კომისია მიიჩნევდა, რომ ადვოკატ გ. ქ-ს მიმართ უნდა გამოეყენებინა დისციპლინური სახდელის ზომა, იგი არ უნდა ყოფილიყო დაკავშირებული საქმიანობის უფლების ჩამორთმევასთან.

ადვოკატ გ. ქ-ს მიაჩნია, რომ ეთიკის კომისიის მიერ მის მიმართ გამოყენებული დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომა შეუფერებლად მკაცრია და მოითხოვა გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და ისეთი დისციპლინური სახდელის დაკისრება, რომელიც საადვოკატო საქმიანობის შეზღუდვასთან არ იქნება დაკავშირებული.

სადისციპლინო პალატის სხდომაზე მოწინააღმდეგე მხარის წარმომადგენელი თ. ხ-ი არ დაეთანხმა წარმოდგენილ საჩივარს და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ძალაში დატოვება მოითხოვა.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატა გაეცნო საქმის მასალებს, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტებები, შეამოწმა საჩივრის საფუძველიანობა, გასაჩივრებული გადაწყვეტილების კანონიერება და მიიჩნევს, რომ ადვოკატ გ. ქ-ს საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, გაუქმდეს გასაჩივრებული გადაწყვეტილება და საქმე ხელახალი განხილვისათვის დაუბრუნდეს ეთიკის კომისიას, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ 07.07.2015წ. კოლეგიის სხდომაზე იხილებოდა თ. ჩ-ს საჩივარი ადვოკატ გ. ქ-ს მიმართ. სხდომის მიმდინარეობისას გ. ქ-მა საჩივრის ავტორს, თ. ჩ-ს მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა, კერძოდ, შეაგინა. აღნიშნული ფაქტის შესახებ განხილვის კოლეგიის თავმჯდომარემ, გ. ტ-მა განცხადებით (საჩივრით) მიმართა საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას და ადვოკატ გ. ქ-ს მიმართ დისციპლინური დევნის აღძვრა მოითხოვა. განცხადებაში მითითებულია, რომ ადვოკატმა თავისი ქმედებით დაარღვია პროფესიული ქცევის წესი, რითაც შეურაცხყო თ. ჩ-ს, ადვოკატის პროფესია და დისციპლინური საკითხის განმხილველი კომისია. აღსანიშნავია, რომ განხილვის კოლეგია სხდომას წარმართავდა გ. ტ-ს (თავმჯდომარე), ნ. კ-სა და გ. ტ-ს მონაწილეობით, რომელთაგან კომისიის ერთ-ერთმა წევრმა - გ. ტ-მა მონაწილეობა მიიღო ეთიკის კომისიის მიერ ამ ფაქტთან დაკავშირებით გ. ქ-ს დისციპლინური საქმის განხილვაში. ამდენად, დადგენას საჭიროებს ეთიკის კომისიაში გ. ტ-ს მონაწილეობის მართლზომიერება, მით უფრო, რომ განხილვის კოლეგიის თავმჯდომარე მიმართვაში მიუთითებს ადვოკატის მიერ არა მხოლოდ თ. ჩ-ს, არამედ დავის განმხილველი ეთიკის კომისიის შეურაცხყოფაზე, ხოლო ადვოკატი გ. ქ-ს ინციდენტის მიზეზთა შორის ასახელებს კომისიის მიერ სხდომის არასათანადო წარმართვას, კოლეგიის უმოქმედობას, რამაც გამოიწვია სიტუაციის უკიდურესად დამაბზა, მხარეთა მიერ ურთიერთშეურაცხყოფა.

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ თავად თ. ჩ-ს დისციპლინური კომისიის სხდომაზე ადვოკატის ქცევის, გინების გამო, დისციპლინური დევნის აღძვრა გ. ქ-ს მიმართ არ მოუთხოვია, ხოლო ეთიკის კომისიამ სადავო 12.11.15წ. გადაწყვეტილებით მიიჩნია, რომ დისციპლინური საქმის განხილვისას ადვოკატის მიერ ჩადენილი არაეთიკური ქმედება არის ქცევის წესების დარღვევა და დისციპლინური საქმის განმხილველი კომისიისადმი უპატივცემულობა. „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების მე-6 მუხლის თანახმად, დისციპლინური წარმოების დაწყების ერთ-ერთი საფუძველია საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის თავმჯდომარის, აღმასრულებელი საბჭოს, ეთიკის კომისიის წევრის, სარევიზიო კომისიის მიმართვა ადვოკატის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის თაობაზე. ამავე დებულების მე-11 მუხლის მიხედვით განსაზღვრულია დისციპლინურ წარმოებაში მონაწილეობის დაუშვებლობა, კერძოდ, ამავე მუხლის 1-ლი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ წარმოებაში არ შეიძლება მონაწილეობდეს ეთიკის კომისიის ის წევრი, რომელიც თავად არის მხარე დისციპლინურ წარმოებაში. სადისციპლინო პალატა იზიარებს ეთიკის კომისიის სადავო აქტში მოყვანილ მოსაზრებას იმის შესახებ, რომ ეთიკის კომისია წარმოადგენს კვაზი სასამართლოს, ასეთ პირობებში ეთიკის კომისიამ უნდა იმსჯელოს მოცემულ დისციპლინურ საქმეში გ. ტ-ს მონაწილეობის შესაძლებლობის საკითხზე, რათა გამოირიცხოს გარემოება, როდესაც დისციპლინური წარმოების მხარე თავად არის მსაჯული თავისივე საქმეში.

მხედველობაშია მისაღები აგრეთვე ის, რომ „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, ადვოკატისათვის საადვოკატო საქმიანობის უფლების ჩამორთმევის ან ასოციაციის წევრობის შეწყვეტის საკითხს განიხილავს ეთიკის კომისია არანაკლებ თორმეტი წევრის შემადგენლობით. აღნიშნულ საკითხებზე გადაწყვეტილების მისაღებად საჭიროა ეთიკის კომისიის არანაკლებ ათი წევრის ხმა. მოცემულ შემთხვევაში, გ. ქ-ს დისციპლინური საქმის განხილვისას ეთიკის კომისიის ორი წევრი - ნ. მ-ი და ნ. ვ-ი დარჩნენ განსხვავებულ აზრზე, ხოლო ათმა წევრმა მხარი დაუჭირა დისციპლინურ ბრალდებას, რომელთაგან ერთ-ერთი იყო გ. ტ-ი. ამდენად, ეთიკის კომისიას უნდა ემსჯელა საქმის განმხილველი კომისიის შემადგენლობის სათანადოობაზე.

კომისიის გასაჩივრებული გადაწყვეტილება არ არის დასაბუთებული ადვოკატისათვის დაკისრებული სახდელის ნაწილში. „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 34-ე მუხლი სრულად ჩამოთვლის ადვოკატის მიმართ გამოსაყენებელ დისციპლინური სახდელისა და დისციპლინური ზემოქმედების ღონისძიებებს. მითითებული მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, დისციპლინური სახდელის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს საადვოკატო საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა 6 თვიდან 3 წლამდე ვადით. საქმის მასალებით დადგენილია, რომ 7.07.2015წ. განხილვის კოლეგიის სხდომაზე თ. ჩ-ს საჩივრის განხილვისას ადვოკატ გ. ქ-ს წინააღმდეგ, ადვოკატმა სხდომის მიმდინარეობისას საჩივრის ავტორს მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა, კერძოდ, შეაგინა. ეთიკის კომისიის გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით აღნიშნული ქმედებისთვის ადვოკატ გ. ქ-ს დაეკისრა დისციპლინური სახდელი - საადვოკატო საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა 1 წლითა და 6 თვის ვადით. სადისციპლინო პალატა თვლის, რომ ეთიკის კომისიამ საქმის ხალახლა განხილვისას მხედველობაში უნდა მიიღოს ის გარემოება, რომ შეურაცხყოფას ჰქონდა ორმხრივი ხასიათი, ადვოკატის მიერ ქცევის წესების დარღვევა გამოიწვია მომჩივნის, თ. ჩ-ს მიერ ადვოკატის არასრულწლოვანი შვილების დაწყევლამ. დისციპლინური წარმოება გამოირჩევა სპეციფიურობით იმ თვალსაზრისით, რომ წარმოების დაწყების საფუძველს წარმოადგენს კლიენტის პრეტენზიები ადვოკატის მიერ განხორციელებული მომსახურების მიმართ, ამ დავაში კლიენტი ხდება ადვოკატის მოწინააღმდეგე მხარე, შესაბამისად, საქმის განხილვისას ადვოკატსა და კლიენტს შორის ურთიერთობის ემოციური ფონი მაღალია. მართალია, ადვოკატს გააჩნდა თმენის ვალდებულება, ადვოკატი ვალდებულია ზუსტად და განუხრელად დაიცვას პროფესიული ეთიკის ნორმები, არ შელახოს სასამართლოსა და პროცესის სხვა მონაწილეთა უფლებები („ადვოკატთა შესახებ“ კანონის მე-5 მუხლის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტები), დაიცვას და პატივი სცეს მოქმედ ქცევის წესებს, ამასთანავე, ადვოკატისა და სასამართლოს ურთიერთობის მარეგულირებელი წესები ასევე ვრცელდება ადვოკატის ურთიერთობებზე არბიტრაჟთან და ნებისმიერ სხვა პირებთან, რომლებიც ახორციელებენ მართლმსაჯულების ან სასამართლოს მსგავს ფუნქციას (ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 9.1 მუხლი), მაგრამ გასათვალისწინებელია ის ფაქტიც, რომ ადვოკატის საქციელს მისი ყოფილი კლიენტის მხრიდან არა ერთი მაპროვოცირებელი განცხადება უძლოდა წინ. ეთიკის კომისიის შეფასებას საჭიროებდა დავის განმხილველი დისციპლინური კომისიის მიერ სხდომის წარმართვა, დარღვევებზე დროული რეაგირება. მხედველობაშია აგრეთვე მისაღები, რომ გადაცდომის ჩადენის მომენტისათვის ადვოკატ გ. ქ-ს მიმართ არ ყოფილა გამოყენებული დისციპლინური პასუხისმგებლობის რაიმე ზომა (ეთიკის კომისიის

სადავო აქტში მითითება იმაზე, რომ ადვოკატს დაკისრებული ჰქონდა დისციპლინური სახდელი - გაფრთხილება, რომელიც კანონიერ ძალაში 28.01.15წ. შევიდა, არ ასაბუთებს განსახილველი გადაცდომისათვის გამოყენებული სახდელის ზომის რელევანტობას, ვინაიდან სახდელი გ. ქ-ს სხვა გადაცდომისათვის დაეკისრა განსახილველი გადაცდომის ჩადენის შემდეგ), ის სარგებლობს დადებითი საქმიანი და მორალური რეპუტაციით, ის აღიარებს ბრალეულობას და ინანიებს ჩადენილ საქციელს. გ. ქ-მა ეთიკის კომისიის სხდომაზე, აგრეთვე სადისციპლინო პალატაში საქმის განხილვისას მოინანია თავისი საქციელი და განაცხადა, რომ ადვოკატისათვის შეუფერებელი საქციელი ჩაიდინა, თუმცა მიაჩნია, რომ მომხდარი ფაქტი მნიშვნელოვნად განაპირობა განხილვის კოლეგიის უმოქმედობამ, რომელმაც რეაგირების გარეშე დატოვა თ. ჩ-ს მიერ ადვოკატ გ. ქ-ს სამი არასრულწლოვანი შვილის მიმართ წარმოთქმული უმძიმესი სიტყვები.

ის გარემოება, რომ ეთიკის კომისია გადაწყვეტილების მიღებისას მოქმედებდა დისკრეციული უფლებამოსილების ფარგლებში, სადისციპლინო პალატის მოსაზრებით, არ გამორიცხავდა მის ვალდებულებას გაეთვალისწინებინა დისკრეციული უფლებამოსილების გამოყენების წესები, სახდელის დაკისრებისას მხედველობაში მიეღო მისი პროპორციულობა და თანაზომიერება, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, გადაცდომის შინაარსი, სიმძიმე და შედეგები, რომელიც მას მოჰყვა, ადვოკატის პიროვნება, რაც საბოლოო ჯამში განაპირობებდა გამოყენებული სახდელის ადეკვატურობას. ნორმაში ალტერნატიული სახდელის გათვალისწინება მიუთითებს უფრო მკაცრი სახის სახდელის გამოყენების შესაძლებლობას იმ შემთხვევაში, თუ ნაკლებად მკაცრი სახის სახდელი ვერ უზრუნველყოფს მისი მიზნის მიღწევის შესაძლებლობას. მოცემულ შემთხვევაში არ არის დასაბუთებული, თუ რატომ ვერ იქნებოდა მიღწეული მიზანი ადვოკატის მიმართ უფრო ნაკლები დისციპლინური სახდელის გამოყენების შემთხვევაში.

სადავო აქტში არ არის დასაბუთებული ადვოკატის მიმართ გამოყენებული დისციპლინური სახდელის ჩადენილ გადაცდომასთან პროპორციულობა. „ადვოკატთა შესახებ“ კანონით გადაცდომისათვის დადგენილი სახდელის ალტერნატივის არსებობა სწორედ ასეთ დასაბუთებას საჭიროებდა. სახდელის დანიშვნის დროს ეთიკის კომისიის მიერ მხედველობაში მიიღება ის ზოგადი წესები, რომლებიც განაპირობებს სამართლიანი სახდელის დაკისრებას, პირის დასჯას მის მიერ ჩადენილი ქმედების თანაზომიერად. აღნიშნულის მიღწევა შესაძლებელია ჩადენილი გადაცდომის ხასიათის, დამრღვევის პიროვნების, გადაცდომის სიმძიმის, ოჯახური მდგომარეობის, შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მხედველობაში მიღებით, რაც სახდელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გატარების აუცილებელი პირობათაგანია. ამასთანავე, ეთიკის კომისიის მიერ დისკრეციული უფლებამოსილების გამოყენებისას მხედველობაშია მისაღები მანამდე არსებული პრაქტიკა. კანონის წინაშე თანასწორობის პრინციპიდან გამომდინარე, საქმის გარემოებათა იდენტურობის შემთხვევაში, დაუშვებელია სხვადასხვა პირის მიმართ განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება, გარდა კანონით გათვალისწინებული საფუძვლების არსებობისას. საჩივრის ავტორმა, გ. ქ-მა დაზუსტებულ საჩივართან ერთად წარმოადგინა ეთიკის კომისიისა და სადისციპლინო პალატის გადაწყვეტილებები, სადაც მსგავსი გადაცდომების გამო ადვოკატს შეეფარდა სახდელი, რომელიც არ უკავშირდება საადვოკატო საქმიანობის უფლების ჩამორთმევას. ამდენად, სადისციპლინო პალატა არ იზიარებს ადვოკატთა ასოციაციის წარმომადგენლის მოსაზრებას ადვოკატის მიერ ჩადენილ გადაცდომასთან გამოყენებული სახდელის ადეკვატურობის თაობაზე და თვლის, რომ ეთიკის კომისიამ

ხელახალი განხილვის დროს საქმის ყველა გარემოების გათვალისწინებით უნდა გამოიყენოს გადაცდომის შესაბამისი, პროპორციული სახდელი.

სადისციპლინო პალატა იზიარებს საჩივრის ავტორის მოსაზრებას და ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და სახდელის დაკისრების შესახებ გადაწყვეტილება ეთიკის კომისიის მიერ მიღებულ იქნა 12.11.2015წ., რომლის სარეზოლუციო ნაწილი ადვოკატ გ. ქ-ს ჩაჰბარდა კანონით დადგენილი 5 დღის ვადაში - 19.11.2015წ., ხოლო დასაბუთებული გადაწყვეტილება 4 თვის დაგვიანებით - 5.03.2016წ. მაშინ, როდესაც „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების მე-20 მუხლი ითვალისწინებს ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილების მხარისათვის ჩაბარებას მისი მიღებიდან 5 დღის ვადაში. საქმის მასალებით დასტურდება, რომ ადვოკატ გ. ქ-ს 12.11.15წ. გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის ასლი ჩაჰბარდა 19.11.15წ., რაც კანონით დადგენილ ვადაში გასაჩივრდა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატაში. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილის დაგვიანებით ჩაბარების გამო ადვოკატმა ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილება გაასაჩივრა მისი სამოტივაციო ნაწილის გაცნობის გარეშე, სადისციპლინო პალატის 18.03.16წ. სხდომაზე, ადვოკატმა მოტივირებული ტექსტის ჩაბარების შემდეგ წარადგინა დაზუსტებული საჩივარი. აღნიშნულმა, თავის მხრივ, გამოიწვია დისციპლინურ პალატაში საქმის განხილვის შეფერხება. ამდენად, ეთიკის კომისიამ დაარღვია „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულებით დადგენილი წესი და მხარეს დასაბუთებული გადაწყვეტილება 4 თვის დაგვიანებით ჩააბარა. ვადის მნიშვნელოვანი დარღვევით გადაწყვეტილების მხარისათვის ჩაბარების დაუშვებლობაზე სადისციპლინო პალატამ მის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებში არა ერთხელ ხაზგასმით მიუთითა ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სადისციპლინო პალატა თვლის, რომ ეთიკის კომისიის გასაჩივრებული გადაწყვეტილება არ არის საკმაოდ დასაბუთებული, შესაბამისად, საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, გადაწყვეტილება უნდა გაუქმდეს და დავა ხელახალი განხილვისთვის დაუბრუნდეს ეთიკის კომისიას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატამ იხელმძღვანელა „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის 69-ე მუხლის „დ“ და 73-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. ადვოკატ გ. ქ-ს საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;
2. გაუქმდეს სსიპ საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის 2015 წლის 12 ნოემბრის №083/14 გადაწყვეტილება და საქმე ხელახლა განსახილველად დაუბრუნდეს ეთიკის კომისიას;
3. გადაწყვეტილების ასლები გაეგზავნოთ მხარეებს;

4. გადაწყვეტილება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე:

/მაია ვაჩაძე/

მოსამართლეები:

/ნუგზარ სხირტლაძე/

/ვასილ როინიშვილი/